

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266 i 1165) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych;”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 11 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0 % objętościowo bioetanolu lub powyżej 22,0% objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4,

b) olej napędowy zawierający powyżej 7,0 % objętościowo estrów metylowych kwasów tłuszczowych;”;

b) po pkt 11 dodaje się pkt 11a – 11c w brzmieniu:

„11a) rośliny wysokoskrobiowe – zboża, rośliny bulwiaste i korzeniowe takie jak: ziemniak, słodki ziemniak, topinambur, maniok, ignamy oraz rośliny cebulowe takie jak: kolokazja jadalna i ksantosoma, wykorzystywane do wytwarzania biokomponentów;

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawę z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw .
- 2) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2015/1513/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1).

- 11b) pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa - pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa, z wyłączeniem pozostałości pochodzących z powiązanych z nimi działów przemysłu lub pozostałości z przetwarzania;
- 11c) pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne pochodzenia biologicznego, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu ich wytworzenia;”
- c) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:
- „12) import – przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia, spoza obszaru celnego Unii Europejskiej;
- 13) nabycie wewnątrzspółnotowe – przemieszczenie paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”
- d) pkt 20a otrzymuje brzmienie:
- „20a) podmiot sprowadzający – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:
- a) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, gdy jest ich właścicielem, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych,
- b) obrotu biokomponentami, gdy za pośrednictwem innego podmiotu dokonał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych,
- c) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, gdy jest właścicielem tych paliw lub biopaliw, a następnie rozporządzenia tymi paliwami lub biopaliwami poprzez

dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub

d) obrotu paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi, gdy za pośrednictwem innego podmiotu dokonał importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, a następnie rozporządzenia tymi paliwami lub biopaliwami poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;”

e) pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„22) skład podatkowy – skład podatkowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.³⁾);

23) inne paliwa odnawialne - paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie;”

f) po pkt 32 dodaje się pkt 32a – 32d w brzmieniu:

„32a) materiał lignocelulozowy - surowce składające się z ligniny, celulozy lub hemicelulozy, takie jak biomasa pozyskiwana z lasów, upraw drzewiastych roślin energetycznych, w szczególności wierzby, brzozy, topoli czarnej oraz pozostałości i odpady przemysłu związanego z leśnictwem;

32b) niespożywczy materiał celulozowy - surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy o niższej zawartości ligniny niż materiał lignocelulozowy obejmujące:

a) resztki poźniwne roślin spożywczych i paszowych takie jak:

- słoma zbóż lub roślin oleistych w tym lnu oleistego i konopi oleistych oraz słoma maku niskomorfinoowego,
- łuski nasion,
- łupiny orzechów,

b) trawiaste rośliny energetyczne o niskiej zawartości skrobi, takie jak:

- zycica,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877, z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 925 i 1052.

- proso różgowate,
 - miskantus,
 - arundo trzcinowate,
 - uprawy okrywowe,
- c) pozostałości przemysłowe zawierające głównie celulozę i hemicelulozę, w tym rośliny spożywcze i paszowe po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek,
- d) materiał z bioodpadów;
- 32c) olej posmażalniczy – odpad o kodzie 20 01 25, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁴⁾), będący mieszaniną tłuszczów roślinnych, powstały w wyniku obróbki termicznej prowadzonej w związku z produkcją produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych;
- 32d) tłuszcze zwierzęce - tłuszcze otrzymane z materiałów kategorii 1 lub kategorii 2, o których mowa w art. 8 i 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. U. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.);”;
- 3) w art. 6:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1-3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Rejestr wytwórców jest jawny.”;
- 4) art. 12a otrzymuje brzmienie:
- „1. Działalność gospodarcza w zakresie:
 - 1) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, gdy przedsiębiorca jest właścicielem tych biokomponentów, a następnie

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322, z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688 i 2281.

rozporządzenia tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, lub

- 2) obrotu biokomponentami, gdy przedsiębiorca za pośrednictwem innego podmiotu dokonał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, lub
- 3) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, gdy przedsiębiorca jest właścicielem tych paliw lub biopaliw, a następnie rozporządzenia tymi paliwami lub biopaliwami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub
- 4) obrotu paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi, gdy przedsiębiorca za pośrednictwem innego podmiotu dokonał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, a następnie rozporządzenia tymi paliwami lub biopaliwami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

– jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców z państw członkowskich Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893) wymaga uzyskania wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5-7 stosuje się.”;

5) w art. 12b pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2) prowadzić dokumentację dotyczącą importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego, dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, biokomponentów, paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz rozporządzenia nimi

poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

- 3) posiadać zezwolenie określone w przepisach o podatku akcyzowym, o ile taki obowiązek wynika z odrębnych przepisów;
- 4) rozporządzać poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystywać do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych biokomponenty spełniające wymagania jakościowe określone w ustawie.”;

6) w art. 12c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarczą w zakresie określonym w art. 12a ust. 1 może wykonywać podmiot prowadzący, który nie był karany za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku podmiotu prowadzącego będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - którego odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie:
 - a) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, gdy przedsiębiorca jest właścicielem tych biokomponentów, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub
 - b) obrotu biokomponentami, gdy przedsiębiorca za pośrednictwem innego podmiotu dokonał ich importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami poprzez dokonanie

jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub

- c) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, gdy przedsiębiorca jest właścicielem tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, a następnie rozporządzenia tymi paliwami lub biopaliwami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub
- d) obrotu paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi, gdy przedsiębiorca za pośrednictwem innego podmiotu dokonał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, a następnie rozporządzenia tymi paliwami lub biopaliwami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystania ich do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

- określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz spełniam warunki, o których mowa w art. 12b pkt 1 i 3 oraz w art. 12c ust. 1 tej ustawy.” ”;

7) w art. 12d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisowi do rejestru podmiotów sprowadzających podlegają dane, o których mowa w art. 12c ust. 3 pkt 1-3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr podmiotów sprowadzających jest jawny.”;

8) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Akredytowane jednostki certyfikujące każdorazowo informują organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.”;

9) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Podmiot, który w danym roku kalendarzowym dokonał czynności powodujących nałożenie na niego obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jest obowiązany pisemnie poinformować o dokonaniu takiej czynności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 14 dni od dnia jej dokonania.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy podmiotu, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacji podmiotu w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) datę dokonania czynności powodującej nałożenie na podmiot obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;
- 4) określenie rodzaju czynności powodującej nałożenie na podmiot obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę jego złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do jego reprezentowania o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prowadzi w systemie informatycznym wykaz podmiotów, o których mowa w ust. 1, i udostępnia go w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.”;

10) w art. 23:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może również zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 6, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek zrealizował Narodowy Cel Wskaźnikowy na poziomie nie niższym niż 90 % jego wartości.”;

b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, uznaje się za dwukrotnie wyższy w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”,

c) po ust. 4a dodaje się ust. 4aa - 4ac w brzmieniu:

„4aa. Udział biokomponentów wytworzonych ze zbóż i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, liczony według wartości opałowej, nie może przekroczyć w 2020 r. 7,0 % ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

4ab. Do surowców, o których mowa w ust. 4aa, nie zalicza się surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

4ac. W 2020 r. udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, nie może być mniejszy niż 0,5% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”,

d) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, limit biokomponentów wytworzonych z surowców, o których mowa w ust. 4a, których udział w realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy uznaje się za dwukrotnie wyższy, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w zakresie możliwości wykorzystania tych surowców do wytwarzania biokomponentów oraz ich dostępność.”,

e) dodaje się ust. 6 – 9 w brzmieniu:

„6. Oplatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (N - P),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych,

Ozj - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 0,01 złotych za 1 MJ,

N - wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był zobowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą, wyrażoną w MJ,

P - wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych zużytych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą w transporcie drogowym i kolejowym w roku, za który podmiot ten uiszcza opłatę zastępczą, wyrażoną w MJ.

7. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej stanowią dochód budżetu państwa.

8. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego, do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1.”;

11) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„23a. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, w 2017 r., realizuje obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1, w co najmniej 50 % za pomocą biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych oraz zobowiązany jest to udokumentować.”;

12) po art. 23a dodaje się art. 23b w brzmieniu:

„23b. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym kwartale minimalny udział objętościowy biokomponentów w paliwach ciekłych, które zostały przez ten podmiot rozporządzone poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium.

2. W przypadku biokomponentów wykorzystanych do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 28a ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, minimalny udział objętościowy biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę możliwości branży paliwowej w tym zakresie.”;

13) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Rada Ministrów, co cztery lata, do dnia 15 czerwca danego roku, określa, w drodze rozporządzenia, Narodowe Cele Wskaźnikowe na kolejne 8 lat, biorąc pod uwagę możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości branży paliwowej oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.”;

14) w art. 26a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy, w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 oraz w art. 23b.”,

b) w ust. 5:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących zapewnienia w danym kwartale minimalnego udziału objętościowego biokomponentów w paliwach ciekłych, które zostały przez ten podmiot rozporządzone poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością ustaloną zgodnie z zasadami określonymi w art. 23b.”;

15) w art. 27 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;”;

16) uchyla się art. 28¹;

17) w art. 28b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Biokomponenty spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:

- 1) 35% - do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 2) 50% - od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. W przypadku biokomponentów wytworzonych w instalacjach, w których produkcja została rozpoczęta po dniu 5 października 2015 r., kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60 %.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy surowce rolnicze są uprawiane na użytkach rolnych położonych na obszarach ujętych w wykazie ogłoszonym na podstawie ust. 6, na których może być osiągnięty niższy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów, od poziomu emisji tych gazów dla upraw określonego w załączniku nr 2 do ustawy,

dopuszcza się, dla biokomponentów wytworzonych z tych surowców rolnych, stosowanie wartości standardowych ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy lub wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wskazanych w wykazie, ogłoszonym na podstawie ust. 6.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, szczegółową listę surowców, które uznaje się za nieemitujące gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania, biorąc pod uwagę treść części II.3 pkt 16 załącznika nr 2 do ustawy.”;

18) w art. 28m:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Wpisowi do rejestru administratorów systemów certyfikacji podlegają dane, o których mowa w art. 28l ust. 4 pkt 1-4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr administratorów systemów certyfikacji jest jawny.”;

19) w art. 28p ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Administrator systemu certyfikacji informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, w terminie 14 dni od dnia jej cofnięcia.”;

20) w art. 28s:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Wpisowi do rejestru jednostek certyfikujących podlegają dane, o których mowa w art. 28r ust. 4 pkt 1-4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr jednostek certyfikujących jest jawny.”;

21) art. 28y otrzymuje brzmienie:

„Art. 28y. Jednostka certyfikująca informuje organ rejestrowy o wydaniu lub o cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.”;

22) w art. 30:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2;

b) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. Wytwórcy i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L. 2014.84.61), poprzez przekazanie Prezesowi Agencji Rynku Rolnego informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biokomponentów, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biokomponenty (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).

1b. Podmioty sprowadzające są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:

- 1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz zawartości biokomponentów w tych paliwach, ze wskazaniem:
 - a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych,
 - b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego,
 - c) ilości i rodzajów surowców rolniczych lub biomasy użytej do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów, o których mowa w lit. b,
 - d) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;
- 2) dostawców poszczególnych rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, ze wskazaniem:
 - a) ich nazwy, adresu oraz kraju wykonywania działalności, a w przypadku gdy dostawcą nie jest podmiot, który wytworzył biokomponent, również nazwy, adresu oraz kraju pochodzenia podmiotu, który wytworzył dany biokomponent,
 - b) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument

został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy;

- 3) dostawców importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, ze wskazaniem:
 - a) ich nazwy, adresu oraz kraju wykonywania działalności,
 - b) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy;
 - 4) ilości i rodzajów rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wraz z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach, ze wskazaniem:
 - a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych,
 - b) nabywców tych biokomponentów,
 - c) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ dla biokomponentów,
 - d) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem surowców, z których zostały wytworzone,
 - e) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego zostały wystawione przez podmiot prowadzący dowody potwierdzające spełnienie przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju,
 - f) nazwy jednostki certyfikującej, która wystawiła podmiotowi prowadzącemu certyfikat, wraz z numerem tego certyfikatu;
 - 5) ilości i rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wraz z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach, wykorzystanych do wytworzenia paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, ze wskazaniem biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych;”;
- c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Producenci i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96, poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biopaliw ciekłych, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biokomponenty (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).”

e) uchyla się ust. 2b,

f) uchyla się ust. 2d,

g) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów administracji celnej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego.”

h) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, zawiera informacje dotyczące podmiotu, który dokonał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, oraz informacje dotyczące podmiotu będącego właścicielem tych paliw lub biopaliw.”

i) uchyla się ust. 4,

j) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Prezes Agencji Rynku Rolnego, na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1 i 1b, sporządza zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku wytworzonych, importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych z zawartością biokomponentów i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych oraz środowiska, w terminie do 75 dni po zakończeniu kwartału.”

k) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Zbiorczy raport kwartalny, o którym mowa w ust. 4a, zawiera informacje określone w ust. 1, z wyłączeniem pkt 1 lit. b tiret piąty i lit. c tiret pierwszy i czwarty, oraz w ust. 1b, z wyłączeniem pkt 2, 3 i pkt 4 lit. b i f.”;

23) w art. 30b:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania, w terminie 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań rocznych sporządzonych na podstawie faktur VAT, informacji, o których mowa w art. 30a ust. 1, lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) metod wytworzenia biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych, o których mowa w pkt 1-3;

4b) ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych, o których mowa w pkt 1-3, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 3 do ustawy;”;

b) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ilości i rodzaje biokomponentów, w tym wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy wraz ze wskazaniem tych surowców;”;

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:

1) oryginały wystawionych świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

2) kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2;”;

d) dodaje się ust. 3-8 w brzmieniu:

„3. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania, w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań kwartalnych, sporządzanych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:

- 1) rozporządzanych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne paliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach;
- 2) rozporządzanych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne biopaliw ciekłych, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;
- 3) rozporządzanych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne innych paliw odnawialnych;
- 4) rodzajów biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz rodzajów innych paliw odnawialnych, o których mowa w pkt 3.

4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, należy umieścić także klauzulę o następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny."

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. W przypadku gdy podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy wytworzył, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, podmiot ten sporządza sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, na podstawie dokumentów potwierdzających informacje w nim zawarte, w tym w szczególności:

- 1) dokumentów potwierdzających parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach lub biopaliwach, wystawionych przez laboratorium posiadające akredytację na dokonywanie badań jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3;
- 2) poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
- 3) dokumentów potwierdzających:
 - a) źródło pochodzenia biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2,

b) wykorzystanie biokomponentów do wytworzenia paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, o mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

6. W przypadku gdy podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy dokonał, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, podmiot ten sporządzając sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, na podstawie dokumentów potwierdzających informacje w nim zawarte, w tym w szczególności:

- 1) dokumentów potwierdzających parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach lub biopaliwach, wystawionymi przez laboratorium posiadające akredytację na dokonywanie badań jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3;
- 2) poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
- 3) umów oraz dodatkowych dokumentów potwierdzających dokonanie zakupu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, wraz z oświadczeniami dostawców o zawartości biokomponentów w tych paliwach lub biopaliwach.

7. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 3 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 3, sporządza zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: energii, rynków rolnych oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”;

24) w art. 33:

a) w ust. 1:

– pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importuje lub nabywa wewnątrzspółnotowo biokomponenty, a następnie rozporządza nimi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub wykorzystuje je do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, lub samodzielnie, lub za pośrednictwem innego podmiotu importuje lub nabywa wewnątrzspółnotowo paliwa ciekłe z zawartością biokomponentów lub biopaliwa ciekłe, a następnie rozporządza nimi poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub wykorzystuje je do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 12a ust. 1;”

– pkt 1d i 1e otrzymują brzmienie:

„1d) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28k ust.

1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28p ust. 2, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;

1e) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust.

1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;”

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) nie wykonał w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 22a ust. 1.”

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23a;”

– uchyla się pkt 7a,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) nie złożył w terminie Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lub 1b, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;”

– po pkt 8a dodaje się pkt 8aa) w brzmieniu:

„8aa) nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;”

– po pkt 8d dodaje się pkt 8da w brzmieniu:

„8da) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze

sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1, kopii dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a,”

– po pkt 8e dodaje się pkt 8ea w brzmieniu:

„8ea) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 3, dokumentów potwierdzających wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 23a, określonych w art. 30b ust. 5 i 6;”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1-1e, 2-2b, 3a, 4a i 6-8f, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5 000 zł.”

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, kara pieniężna wynosi 50% wartości biokomponentów wprowadzonych do obrotu lub wykorzystanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych w ciągu 30 dni poprzedzających kontrolę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wysokość kary oblicza się według wzoru:

$$K = A \times W \times (M - R) / 100 \%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K – wysokość kary, wyrażoną w złotych,

A – współczynnik równy 0,20, wyrażony w złotych/MJ,

W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w MJ, określoną według wartości opałowych poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3,

M – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażoną w procentach,

R – wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych zużytych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonywanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużywanych w transporcie drogowym i kolejowym w roku, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.”;

d) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5a, kara pieniężna wynosi 3 500 zł za każdy metr sześcienny biokomponentów, które podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy był obowiązany dodać do paliw ciekłych w celu zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 23a, a których udziału nie udokumentował.”,

e) w ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w zakresie pkt 2a, 2b, 5, 5a, 8a, 8ae, 8d, 8da, 8e i 8ea – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.”;

25) dodaje się załącznik nr 1 w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;

26) załącznik do ustawy:

a) oznacza się jako załącznik nr 2,

b) w pkt II.3. pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Emisje gazów ciepłarniach w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „ e_1 ”, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B,^{5)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

e_1 – emisję gazów ciepłarnianych w ujęciu rocznym, spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzone jako masa [w gramach] równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii

⁵⁾ Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

- wytworzonej z biopaliwa [w megadżulach]. Grunty uprawne⁶⁾ i uprawy wieloletnie⁷⁾ uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,
- CS_R – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność. Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,
- CS_A – zasoby węgla, na jednostkę powierzchni, związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę jak i roślinność. W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,
- P – wydajność upraw, mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku oraz
- e_B – premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.”;

27) po załączniku nr 2 dodaje się załącznik nr 3 w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584. z późn. zm.⁸⁾) w art. 79 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266, 1165 i...),”.

⁶⁾ Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).

⁷⁾ Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z lodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352, 615, 780, 868, 903, 960 i 1165.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) paliwa ciekłe:

- a) benzyny silnikowe zawierające do 10,0% objętościowo bioetanolu lub do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266 i 1165), stosowane w szczególności w pojazdach oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
- b) olej napędowy zawierający do 7,0 % objętościowo estrów metylowych kwasów tłuszczowych, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w szczególności w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;”;

2) w art. 2 pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny:

- a) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, który:
 - rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub
 - zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia

2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.⁹⁾),

b) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.¹⁰⁾), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1;

c) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, który:

- rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub
- zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;”;

3) w art. 29:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, corocznie do dnia 31 lipca następnego roku.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych i przekazuje go do dnia 30 sierpnia następnego roku.”;

4) w art. 30b:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877, z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1253, 1269, 1479, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 925 i 1052.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266, 831, 925, 1052 i 1165.

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30b. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, z zastrzeżeniem art. 30e, do dnia 31 grudnia 2020 r. włącznie, zapewnić minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii sprzedawanych lub zbywanych w innej formie, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne, wynoszącą 6%.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, w przypadku benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, zalicza się jedynie biokomponenty zastosowane w tych paliwach.”;

5) art. 30e otrzymuje brzmienie:

„Art. 30e. 1. Podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 29 lit. b i c, mogą przyjąć obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, do dnia 31 marca każdego roku.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy wskazać:

- 1) nazwę, adres i adres do doręczeń oraz siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego;
- 3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez podmioty, o których mowa w ust. 1.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, podmioty, o których mowa w ust. 1, dołączają oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do ich reprezentowania o następującej treści:

a) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 29 lit b:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.);
- 3) decyduję się na przyjęcie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z późn. zm.)."

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 29 lit c:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu benzynami lotniczymi oraz paliwami typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.). Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”.

5. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.”;

6) w art. 30 g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie danych z systemów administracji celnej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów i sporządzone według kodów CN,

sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„3a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące podmiotu, który dokonał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych, oraz informacje dotyczące podmiotu będącego właścicielem tego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyna lub nafta do silników odrzutowych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1165) w art. 25 uchyla się ust. 2.

Art. 5. Udział biokomponentów, o których mowa w art. 23 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, nie może przekroczyć 0,5% do 2019 r.

Art. 6. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, limit biokomponentów, o którym mowa w art. 23 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 7. Na lata 2017-2020 ustala się następującą wysokość Narodowych Celów Wskaźnikowych:

- 1) 7,10% – na 2017 r.;
- 2) 7,50% – na 2018 r.;
- 3) 8,0% – na 2019 r.;
- 4) 8,5% – na 2020 r.

Art. 8. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, Narodowe Cele Wskaźnikowe na kolejne 8 lat, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 15 czerwca 2019 r.

Art. 9. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Prezes Agencji Rynku Rolnego utworzy, prowadzoną w systemie teleinformatycznym, Krajową Bazę Obrotu Biokomponentami i Paliwami na podstawie danych zawartych w rejestrach, o których mowa w art. 4, art. 12a, art. 28k i art. 28q ustawy zmienianej w art. 1 oraz informacji przekazywanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 30b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2017 – 0 zł;
- 2) 2018 – 134 900,00 zł;
- 3) 2019 – 127 504,00 zł;
- 4) 2020 – 130 692,00 zł;
- 5) 2021 – 139 616,00 zł;
- 6) 2022 – 137 308,00 zł;
- 7) 2023 – 140 740,00 zł;
- 8) 2024 – 144 258,00 zł;
- 9) 2025 – 147 866,00 zł;
- 10) 2026 – 151 562,00 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 11. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Agencji Rynku Rolnego, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2017 – 0 zł;
- 2) 2018 – 3 000 000,00 zł;
- 3) 2019 – 0 zł;
- 4) 2020 – 0 zł;
- 5) 2021 – 0 zł;
- 6) 2022 – 0 zł;
- 7) 2023 – 0 zł;
- 8) 2024 – 0 zł;
- 9) 2025 – 0 zł;
- 10) 2026 – 0 zł.

2. Prezes Agencji Rynku Rolnego monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 11,
- 2) art. 1 pkt 12 w zakresie dodawanego art. 23b ust. 1,
- 3) art. 3 pkt 1 w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 4

- które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYM I REDAKCYJNYM

DYREKTOR
BIURA PRAWNEGO

Krzysztof Klepota
RAJCA PRAWNY

Załączniki do ustawy z dnia...(poz.)

Załącznik nr 1

„ZAŁĄCZNIK 1

Część A. Surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:

- 1) algi, jeżeli są hodowane na lądzie, w stawach lub w fotobioreaktorach;
- 2) frakcja biomasy zmieszanych odpadów komunalnych, ale nie segregowanych odpadów z gospodarstw domowych, z zastrzeżeniem celów recyklingu na mocy art. 11 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE;
- 3) bioodpady, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2008/98/WE, z gospodarstw domowych podlegające selektywnej zbiórce zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 tej dyrektywy;
- 4) frakcja biomasy odpadów przemysłowych, nienadająca się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt, w tym materiał z detalu i hurtu oraz z przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem surowców wymienionych w części B niniejszego załącznika;
- 5) słoma;
- 6) obornik i osad ściekowy;
- 7) ścieki z zakładów wytłaczania oleju palmowego i puste wiązki owoców palmy;
- 8) olej talowy;
- 9) surowa gliceryna;
- 10) wyłoczyny z trzciny cukrowej;
- 11) wyłoki z winogron i osad winny z drożdży;
- 12) łupiny orzechów;
- 13) łuski nasion;
- 14) kolby oczyszczone z ziaren kukurydzy;
- 15) frakcja biomasy odpadów i pozostałości z leśnictwa i gałęzi przemysłu opartych na leśnictwie, np. kora, gałęzie, trzebież, liście, igły, wierzchołki drzew, trociny, strużyny, ług czarny, melasa, osad włóknisty, lignina i olej talowy;
- 16) inny niespożywczy materiał celulozowy, określony w art. 2 ust. 1 pkt 32b;

- 17) inny materiał lignocelulozowy określony w art. 2 ust. 1 pkt 32a, z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych;
- 18) odnawialne ciekłe lub gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego;
- 19) wychwytywanie i wykorzystanie dwutlenku węgla na potrzeby transportu, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 20) bakterie, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Część B. Surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:

- 1) olej posmażalniczy;
- 2) tłuszcze zwierzęce.”.

„ZAŁĄCZNIK 3

Część A. Tymczasowe szacowane emisje surowców dla biokomponentów i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów (gCO₂eq/MJ)¹¹⁾

Grupa surowców	Średnia (*)	Zakres między percentylami uzyskany z analizy wrażliwości (**)
Zboża i inne rośliny wysokoskrobiowe	12	8-16
Rośliny cukrowe	13	4-17
Rośliny oleiste	55	33-66

(*) Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców.

(**) Przedstawiony tu zakres oddaje 90 % wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. Percentyl 5. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 gCO₂eq/MJ). Percentyl 95. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 gCO₂eq/MJ).

Część B. Biokomponenty i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.

W przypadku biokomponentów i biopłynów produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero:

- 1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;
- 2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez

¹¹⁾ Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z produktami ubocznymi, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że, w związku z powyższym, dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.

Międzynarodowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC); grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw wieloletnich¹²⁾. W takim przypadku wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów (e_i) należy obliczać zgodnie z załącznikiem 1 pkt II.3. pkt 7.”.

¹²⁾ Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266 i 1165) (dalej „ustawa”) został przygotowany w szczególności w związku z koniecznością wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2015/1513/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. *zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych* (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1) (dalej: „dyrektywa 2015/1513”). W ramach ustawy o zmianie ustawy o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw* dokonuje się zmian w ustawach:

- z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz.U. z 2014 poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266, 542 i 1165) (dalej: „ustawa o systemie monitorowania”), co wynika z zakresu dyrektywy 2015/151
- z dnia 2 lipca 2004 r. o *swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2015 r. poz. 584. z późn. zm.)
- z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – *Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1165)

Obowiązująca ustawa o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych* reguluje sposób funkcjonowania rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce. Przepisy ww. ustawy implementują do krajowego systemu prawnego przepisy dyrektywy 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. *w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE* (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009, str. 16, z późn. zm.) (dalej: „dyrektywa 2009/28/WE”) w zakresie odnoszącym się do biokomponentów. Dotyczą one przede wszystkim realizacji celu na poziomie Unii Europejskiej w zakresie udziału energii odnawialnej w transporcie w 2020 r. w wysokości 10%, jak również spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty wykorzystane do realizacji ww. celu. Zaliczanie na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE oraz możliwość ich zakwalifikowania do objęcia systemami wsparcia publicznego jest ściśle uzależnione od

spełnienia przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju. Kryteria te obejmują m.in. wymagane minimalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych uzyskane dzięki zastosowaniu biokomponentów w stosunku do emisji, których źródłem byłyby paliwa kopalne, jak również wskazanie terenów, z których nie należy pozyskiwać surowców służących do wytwarzania biokomponentów.

Przepisy dyrektywy 2015/1513 wprowadzają zmiany w dyrektywie 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. *odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG* (Dz. U. L 350 z 28.12.1998, s. 58) (dalej: „dyrektywa 98/70/WE”), jak również w dyrektywie 2009/28/WE w zakresie dotyczącym m.in. stosowania biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych. Najważniejsze zmiany, jakie wprowadza dyrektywa 2015/1513 związane są z (1) ograniczeniem stosowania biokomponentów produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, oraz ze (2) wzrostem wykorzystania tzw. biopaliw zaawansowanych (z ang. *advanced biofuels*). Ważnym elementem dyrektywy 2015/1513 jest także kwestia kalkulacji emisji wynikającej z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, tzw. ILUC (z ang. *Indirect Land Use Change*).

W preambule dyrektywy 2015/1513 wskazano, że w ramach przygotowania procesu przedstawiania się na biopaliwa zaawansowane oraz minimalizowania całkowitych skutków pośredniej zmiany użytkowania gruntów, właściwe jest ograniczenie ilości biokomponentów produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które to biokomponenty mogą być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE, bez ograniczania całkowitego zużycia tych biokomponentów. Zgodnie z art. 193 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ustalenie limitu na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie niższych limitów w odniesieniu do ilości biokomponentów wytwarzanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które mogą być zaliczane na poziomie krajowym na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE.

Ograniczenie ilości biokomponentów produkowanych z roślin zbożowych i innych

roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które mogą być zaliczane na poczet realizacji celu określonego w dyrektywie 2009/28/WE nie ma wpływu na swobodę ustalania przez państwa członkowskie własnej ścieżki osiągnięcia wymaganego udziału konwencjonalnych biokomponentów stosowanych w paliwach i biopaliwach ciekłych w ramach łącznego celu wynoszącego 10% w 2020 r. W ten sposób biokomponenty wytwarzane przez instalacje działające przed końcem 2013 r. mają w dalszym ciągu pełny dostęp do rynku.

Ponadto zgodnie z postanowieniami preambuły do dyrektywy 2015/1513, pożądane jest osiągnięcie do 2020 r. wysokiego poziomu zużycia biopaliw zaawansowanych w Unii Europejskiej. W związku z powyższym każde państwo członkowskie powinno promować stosowanie biopaliw zaawansowanych oraz dążyć do osiągnięcia minimalnego poziomu ich zużycia na swoim terytorium poprzez ustalenie niewiążących celów krajowych, zmierzając do ich osiągnięcia w ramach obowiązku zapewnienia, by udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu wynosił w 2020 r. co najmniej 10 % końcowego zużycia energii w transporcie w tym państwie członkowskim. Jeśli są dostępne, plany państw członkowskich dotyczące osiągnięcia ich krajowych celów powinny zostać opublikowane, aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność rynku.

Dyrektywa 2015/1513 rozszerza także obowiązki sprawozdawcze względem państw członkowskich, jak również względem uznanych systemów dobrowolnych (uznanych przez Komisję Europejską z drozde decyzji systemów certyfikacji gwarantujących spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju). W sytuacji, gdy uznane systemy dobrowolne odgrywają coraz ważniejszą rolę w dostarczaniu dowodów zgodności z wymogami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE, zmiana ta ma na celu zwiększenie przejrzystości oraz poprawę nadzoru nad tymi systemami sprawowanego przez Komisję Europejską.

Ponadto nowelizacja ustawy ma na celu dostosowanie przepisów prawa krajowego do aktualnej sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce. Potrzeba wprowadzenia zmian wynika z uwag i propozycji zgłoszonych przez organy administracji państwowej, inne instytucje związane z funkcjonowaniem rynku, jak również podmioty funkcjonujące na tym rynku. Są to w szczególności zmiany, których celem jest dostosowanie lub doprecyzowanie przepisów, zmniejszenie obowiązków sprawozdawczych lub ułatwienie

realizacji obowiązków nałożonych na podmioty zobowiązane.

W celu prawidłowego wdrożenia przepisów dyrektywy 2015/1513 niezbędne jest wprowadzenie w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nowych definicji, takich jak: *rośliny wysokoskrobiowe, pozostałości z rolnictwa, pozostałość z przetwarzania, materiał lignocelulozowy, niespożywczy materiał celulozowy, olej posmażalniczy oraz tłuszcze zwierzęce*. Ponadto dokonano zmiany definicji *innych paliw odnawialnych*. Dotychczasowa definicja w brzmieniu: „inne paliwa odnawialne - paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478), stosowane w silnikach;” została zastąpiona następującą definicją: „inne paliwa odnawialne - paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie;”. Zmiana ma na celu wyłączenie z zakresu tej definicji paliw odnawialnych stosowanych w transporcie pochodzących z biomasy – w celu dostosowania brzmienia definicji do treści definicji zawartej w dyrektywie 2015/1513. Z biomasy wytwarzane są biokomponenty, które przeznaczone są do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, które zostały już zdefiniowane w przepisach ustawy.

Niniejszy projekt ustawy wprowadza zmiany w art. 23 ust. 4a ustawy. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu oparte było na art. 21 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE, zgodnie z którym dla celów wykazania spełnienia krajowych obowiązków stosowania energii ze źródeł odnawialnych nałożonych na operatorów oraz osiągnięcia celu w zakresie stosowania energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich formach transportu, o którym mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE, wkład biopaliw wytworzonych z odpadów, pozostałości, niespożywczego materiału celulozowego oraz materiału lignocelulozowego uznaje się za dwukrotnie większy od wkładu innych biopaliw.

W dyrektywie 2015/1513 uchylono powyższy przepis jednocześnie wprowadzając załącznik IX do dyrektywy 2009/28/WE. Załącznik ten został podzielony na dwie części: A i B. Część A określa surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2009/28/WE jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej, natomiast część B określa surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2009/28/WE jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej. Treść załącznika IX dyrektywy 2009/28/WE

zostanie wdrożona do prawodawstwa krajowego poprzez dodanie do ustawy załącznika nr 1. Natomiast art. 23 ust. 4a (który stanowił wdrożenie art. 21 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE, który został uchylony dyrektywą 2015/1513) otrzymał brzmienie:

„4a. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, uznaje się za dwukrotnie wyższy w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”.

Dyrektywa 2015/1513 wprowadza także ograniczenie stosowania biopaliw produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które to biopaliwa mogą być zaliczane na poczet realizacji celu określonego w dyrektywie 2009/28/WE. Zgodnie z dodaną w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE literą d do obliczenia biopaliw w liczniku, udział energii z biopaliw wyprodukowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne nie może przekraczać 7% końcowego zużycia energii w sektorze transportu w państwach członkowskich w 2020 r. Biopaliw produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX nie wlicza się do limitu określonego w akapicie pierwszym niniejszej litery.

Ponadto, dyrektywa 2015/1513 zakłada wzrost wykorzystania tzw. biopaliw zaawansowanych. Zgodnie z dodaną w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE literą e każde państwo członkowskie dąży do osiągnięcia celu, jakim jest minimalny poziom zużycia na ich terytorium biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX. W związku z tym do dnia 6 kwietnia 2017 r. każde państwo członkowskie ustala krajowy cel, do którego osiągnięcia dąży. Wartością referencyjną dla tego celu jest 0,5 punktu procentowego w wartości energetycznej udziału energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w roku 2020, o którym mowa w akapicie pierwszym, zaspokajane z biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX (...).

Mając na uwadze powyższe w art. 23 ustawy po ust. 4a dodane zostały ust. 4aa - 4ac, w brzmieniu:

„4aa. Udział biokomponentów wytworzonych ze zbóż i innych roślin wysokokrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, liczony według wartości opałowej, nie może przekroczyć w 2020 r. 7 % ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

4ab. Do surowców, o których mowa w ust. 4aa, nie zalicza się surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

4ac. W 2020 roku udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, nie może być mniejszy niż 0,5% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”.

W dyrektywie 2015/1513 dokonano zmiany w art. 17 ust. 2 dyrektywy 2008/29/WE odnoszącym się do kryterium, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w związku z wykorzystaniem biopaliw. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem tego przepisu począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikających z wykorzystania biopaliw i biopłynów uwzględnionych do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c), wynosi co najmniej 50 %. Od dnia 1 stycznia 2018 r. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60 % dla biopaliw i biopłynów wytworzonych w instalacjach, które rozpoczęły produkcję w dniu 1 stycznia 2017 r. lub później. Zgodnie ze zmienionym przepisem ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów, uwzględnionych do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw i biopłynów wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 5 października 2015 r. (...). W przypadku instalacji, które działały w dniu 5 października 2015 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa zapewniają ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

Mając na uwadze powyższe, w celu dostosowania obowiązkowego poziomu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do poziomu określonego w dyrektywie 2015/1513

dokonano zmian w art. 28b ust. 1 i 2, które otrzymały brzmienie:

„1. Biokomponenty spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej:

- 1) 35% - do dnia 31 grudnia 2017 r.;*
- 2) 50% - od dnia 1 stycznia 2018 r.*

2. W przypadku biokomponentów wytworzonych w instalacjach, w których produkcja została rozpoczęta po dniu 5 października 2015 r., kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60%.”.

W dyrektywie 2015/1513 w załączniku II dokonano zmian w załączniku V część C pkt 7 dyrektywy 2009/28/WE. Zmiany te zostały implementowane poprzez wprowadzenie zmian w pkt II.3. pkt 7 załącznika nr 2 do ustawy. Ponadto dotychczasowy załącznik do ustawy oznaczono jako „załącznik nr 2”.

W dyrektywie 2015/1513 wprowadzono także dwa nowe załączniki do dyrektywy 2009/28/WE: załącznik VIII oraz załącznik IX. Załącznik VIII został wprowadzony do ustawy poprzez dodanie załącznika nr 3, natomiast załącznik IX poprzez dodanie załącznika nr 1.

Załącznik nr 3 określa w części A tymczasowe szacowane emisje surowców dla biopaliw i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów (gCO₂eq/MJ) (dla zbóż i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych oraz roślin oleistych), natomiast w części B biopaliwa i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.

Załącznik nr 1 określa natomiast w części A surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 ustawy jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej oraz w części B surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 ustawy jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej. Część A załącznika nr 1 jest ściśle powiązana z nowym art. 23 ust. 4ad ustawy, zgodnie z którym w 2020 roku udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium wynosi co najmniej 0,5%.

Przepisy projektu ustawy wprowadzają również zmiany będące wynikiem postulatów

organów administracji państwowej, mających na celu ujednoczenie funkcjonowania dotychczasowych przepisów i nadanie im jednoznacznego charakteru.

Poza zmianami definicji w art. 2 ust. 1 ustawy wynikającymi z konieczności wdrożenia przepisów dyrektywy 2015/1513, dokonano także zmian m.in. w definicjach importu oraz nabycia wewnątrzwspólnotowego, co wynika z konieczności zmiany wyrażenia „Wspólnoty Europejskiej” na wyrażenie „Unia Europejska”. Wprowadzono również zmianę w definicji składu podatkowego przywołując ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.) – art. 2 ust. 1 pkt 10 tej ustawy.

W art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy wprowadzono także zmianę w definicji podmiotu sprowadzającego-. Dotychczas zakres prowadzonej przez ten podmiot działalności obejmował takie czynności jak import lub nabycie wewnątrzwspólnotowe biokomponentów, a następnie ich sprzedaż lub zbycie w innej formie. W niniejszym projekcie ustawy rozszerzono zakres działalności prowadzonej przez ten podmiot o działalność obejmującą również import i nabycie wewnątrzwspólnotowe paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych. Ponadto w nowelizowanej definicji uwzględniono sytuację, w której biokomponenty, paliwa ciekłe z zawartością biokomponentów oraz biopaliwa ciekłe są importowane lub nabywane wewnątrzwspólnotowo przez wyspecjalizowany podmiot. Nowelizowana definicja podmiotu sprowadzającego uwzględnia również przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – *Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1156) (dalej: „ustawie pakiet energetyczny”), wprowadzające w miejsce pojęcia: „sprzedaż lub zbycie w innej formie” sformułowanie: „rozporządzenie poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej”.

Powyższe zmiany mają na celu objęcie obowiązkiem uzyskania wpisu w rejestrze podmiotów sprowadzających prowadzonym przez Prezesa ARR oraz obowiązkiem sprawozdawczym przedsiębiorców dokonujących czynności związanych z wprowadzaniem na teren RP biokomponentów, zarówno w czystej postaci, jak również zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych. Powyższe umożliwi Prezesowi ARR pozyskiwanie kompletnej informacji na temat podmiotów sprowadzających, jak również umożliwi egzekwowanie obowiązku sprawozdawczego tych podmiotów. Ponadto, Prezes ARR uzyska możliwość pełniejszej kontroli podmiotów prowadzących działalność w zakresie wskazanym powyżej. W konsekwencji wprowadzonych zmian w definicji podmiotu sprowadzającego niezbędne było wprowadzenie zmian w pozostałych przepisach ustawy odnoszących się do

działalności tego podmiotu, mających na celu dostosowanie ich brzmienia do treści nowelizowanej definicji. W związku z powyższym zmiany zostały wprowadzone w następujących przepisach ustawy: art. 12a, art. 12b pkt 2 i 4, art. 12c ust. 1 i ust. 4 pkt 1, art. 30 oraz art. 33. Ponadto m.in. na skutek zmiany wprowadzonej w art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy uchylono ust. 2 oraz ust. 2b w art. 30 ww. ustawy.

Dokonano także zmiany w art. 6 ustawy, w związku z faktem, że obecne brzmienie tego przepisu powoduje, że Prezes Agencji Rynku Rolnego prowadzi jednocześnie dwa rejestry wytwórców – jeden zawierający dane teleadresowe oraz drugi nie zawierający tych danych, przeznaczony do publikacji na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego. Ponadto, zgodnie z art. 7 ustawy wytwórca wpisany do rejestru wytwórców jest obowiązany informować organ rejestrowy o każdej zmianie danych zawartych w rejestrze wytwórców, w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia z rejestru wytwórców. Przepis powoduje, że Prezes Agencji Rynku Rolnego może w uzasadnionych przypadkach podjąć decyzje o wykreśleniu wytwórcy z rejestru w sytuacji nieprzekazania w terminie informacji np. o zmianie numeru telefonu lub adresu poczty elektronicznej.

W celu uniknięcia konieczności dokonywania zbędnych czynności w postaci jednoczesnego prowadzenia dwóch rejestrów (mając na uwadze fakt, że inne dane teleadresowe znajdują się we wniosku o wpis do rejestru, który to wniosek znajduje się w aktach sprawy danego przedsiębiorcy), jak również w celu uniknięcia możliwości wykreślenia wytwórcy z rejestru z powodu niepoinformowania organu rejestrowego o zmianie innych danych teleadresowych (np. numer telefonu, adres email) dokonano zmiany w art. 6 ustawy, któremu nadano brzmienie: *„Art. 6. 1. Wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1-3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”*. W konsekwencji dokonano zmian w art. 6 ust. 3 ustawy.

W celu ujednoczenia przepisów dotyczących rejestrów prowadzonych przez Prezesa ARR analogiczna zmiana została wprowadzona w przepisach dotyczących rejestrów: podmiotów sprowadzających (art. 12d ustawy), administratorów systemów certyfikacji (art. 28m ustawy) oraz jednostek certyfikujących (art. 28s ustawy).

W artykule 12b pkt 2 i 4 ustawy wprowadzono zmiany wynikające ze zmiany definicji podmiotu sprowadzającego – dostosowanie do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto, w art. 12b pkt 3 ustawy dokonano zmiany, zgodnie z którą podmiot

sprowadzający powinien posiadać zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego, o ile taki obowiązek wynika z odrębnych przepisów. Powyższa zmiana wynika z faktu, że ustawa o podatku akcyzowym przewiduje szereg zezwoleń na prowadzenie działalności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych. Oprócz zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego podmiot może również posiadać np. zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jako zarejestrowany odbiorca lub na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jako zarejestrowany wysyłający. Zasadnym jest zatem rozszerzenie przepisu ustanawiającego warunki, które powinien spełnić podmiot sprowadzający i uwzględnienie wszystkich możliwych zezwoleń wymaganych przez ustawę o podatku akcyzowym.

W art. 22 ust. 3 ustawy wprowadzono zmianę, na podstawie której akredytowane jednostki certyfikujące będą zobowiązane do informowania organu rejestrowego o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia. Powyższa zmiana wynika z dotychczasowych doświadczeń – akredytowane jednostki certyfikujące przekazywały organowi rejestrowemu powyższe informacje nieregularnie, zazwyczaj jako informacje zbiorcze z dłuższego okresu lub w ogóle ich nie przekazywały.

W art. 27 ust. 1 ustawy dokonano zmiany w pkt 1, który dotychczas ma następujące brzmienie: „1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu”. Przepis ten został uzupełniony o fragment „lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych” i otrzymał brzmienie: „1) jakości biokomponentów *wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych*”. Powyższa zmiana wynika z faktu, że zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych powinny spełniać wymagania jakościowe potwierdzone certyfikatem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące. Obecne brzmienie art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy nie jest spójne z brzmieniem art. 22 ust. 1 ustawy. W konsekwencji obecne przepisy nie umożliwiają Inspekcji Handlowej przeprowadzania kontroli jakości biokomponentów wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

W celu uporządkowania przepisów ustawy wprowadzono także zmiany w art. 28y

ustawy. Zgodnie z tym przepisem jednostka certyfikująca niezwłocznie informuje organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu. Jednocześnie zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 1e ustawy karze pieniężnej podlega ten, kto będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1 ustawy, nie przekazał organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y tej ustawy.

Z uwagi na fakt, iż pojęcie „niezwłocznie” użyte w art. 28y ustawy nie jest pojęciem precyzyjnym, ustalenie czy przedsiębiorca w prawidłowy sposób wypełnił przedmiotowy obowiązek jest możliwe dopiero w trakcie postępowania wyjaśniającego. W celu uniknięcia wątpliwości dotyczących złożenia ww. informacji nadano nowe brzmienie art. 28y ustawy: *„Art. 28y. Jednostka certyfikująca informuje organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu, w terminie 14 dni od jego wydania lub cofnięcia.”*. Jednocześnie w celu umożliwienia weryfikacji przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego prawidłowości i terminowości wykonania ww. obowiązku wprowadzono zmianę w art. 33 ust. 1 pkt 1e ustawy, który otrzymał brzmienie: *„1e) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y;”*. Analogiczne zmiany zostały wprowadzone w przepisach dotyczących administratora systemu certyfikacji (w art. 28p ust. 2 ustawy, zgodnie z którym administrator systemu certyfikacji niezwłocznie informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, jak również w przepisach karnych - art. 33 ust. 1 pkt 1d ustawy).

Zmiana dokonana w art. 28b ust. 4 ustawy umożliwia (w przypadku gdy surowce rolnicze są uprawiane na użytkach rolnych położonych na obszarach ujętych w wykazie, ogłoszonym na podstawie art. 28b ust. 6 ustawy, na których może być osiągnięty niższy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów, od poziomu emisji dla upraw określonego w załączniku nr 2 do ustawy), dla biokomponentów wytworzonych z tych surowców rolnych, stosowanie wartości standardowych ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy lub wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wskazanych w wykazie, ogłoszonym na podstawie art. 28 ust. 6 ustawy. Zmiana ta umożliwia zatem przy obliczaniu emisji zarówno wartości standardowych, jak również wartości wskazanych w wykazie, które zazwyczaj są bardziej korzystne dla przedsiębiorców. Zaproponowane rozwiązanie jest zgodne z dyrektywą 2009/28/WE i jednocześnie poprawia

konkurencyjność krajowych producentów rolnych, zajmujących się wytwarzaniem surowców rolnych przeznaczonych do wytwarzania biokomponentów.

Poza ww. zmianami postulowanymi przez organy administracji państwowej, projekt zawiera również pakiet rozwiązań mających na celu zwiększenie skuteczności eliminowania lub identyfikowania nieuczciwych przedsiębiorców jak również poprawiających skuteczność działania organów administracji państwowej w celu zapobiegania nieuczciwym praktykom związanym z obrotem biokomponentami i paliwami objętymi obowiązkiem NCW.

Należy również mieć na uwadze, iż niezależnie od przyjętych rozwiązań prawnych, dających dodatkowe narzędzia prawne organom administracji państwowej, celowe jest również skoordynowanie działań tych resortów oraz organów administracji, które współuczestniczą w procesie monitorowania prawidłowości realizacji NCW oraz właściwości przepisów prawnych w tym zakresie, w celu poszerzenia wymiany informacji oraz poprawy skuteczności prowadzonych działań. Szczególna rola spoczywa w tym kontekście na działaniach ministra do spraw energii, który zgodnie z art. 128 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 oraz poz. 2365), monitoruje funkcjonowanie instrumentów wspierających pozyskiwanie i wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych i działań mających na celu ich wykorzystanie oraz (pkt 3 ww. art.) podejmuje działania mające na celu usprawnienie procedur mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych. Powyższe przepisy w powiązaniu z tym, że biokomponenty są jedną ze składowych odnawialnych źródeł energii, wskazują na wiodącą rolę Ministra Energii jako inicjatora mających na celu koordynację mechanizmów monitorujących funkcjonowanie tego rynku.

Projekt ustawy wprowadza również szereg zmian prawnych mających na celu usprawnienie procesu monitorowania prawidłowości realizacji NCW oraz zwiększenie efektywności eliminowania nadużyć w tym obszarze. W związku z powyższym wprowadzono szereg rozwiązań prawnych mających na celu realizację ww. celów jak również wprowadzenie większej przejrzystości rynku, szczególnie w zakresie tych podmiotów, które obowiązkiem NCW są w danym roku kalendarzowym objęte.

Projekt ustawy zakłada, poprzez wprowadzenie nowego art. 22a w ustawie, obowiązku corocznego informowania Prezesa URE o dokonaniu czynności powodujących, że dany podmiot został objęty obowiązkiem realizacji NCW. Obowiązkiem tym zostały objęte wszystkie podmioty, które w trakcie roku kalendarzowego dokonały czynności, o których

mowa w definicji podmiotu realizującego NCW, powodujących, iż stały się one podmiotami zobowiązanymi do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy. Nowy obowiązek dotyczy również tych podmiotów, które prowadziły działalność gospodarczą jedynie przez część roku kalendarzowego oraz podmiotów, które wykonały co najmniej jedną z ww. czynności jednokrotnie w ciągu roku kalendarzowego. Zgodnie z przepisami projektu ustawy informacje Prezesowi URE wskazujące na fakt objęcia obowiązkiem realizacji NCW należy przekazywać corocznie, przedkładając stosowną informację Prezesowi URE w formie pisemnej, w terminie 14 dni od dnia wykonania czynności, które powodują objęcie obowiązkiem NCW. Należy wskazać, że wskazana w przepisach projektu ustawy „forma pisemna” obejmuje również możliwość dokonywania zgłoszenia w formie elektronicznej. Brak przekazania informacji zgodnie z wymogami art. 23a ustawy lub przekazanie ww. informacji Prezesowi URE po ustawowym terminie będzie powodowało nałożenie kary pieniężnej na taki podmiot (dodano w art. 33 ustawy nowy przepis karny odnoszący się do ww. obowiązku).

Dzięki wprowadzeniu obowiązku informowania Prezesa URE o objęciu obowiązkiem realizacji NCW, organ administracji będzie uzyskiwał na bieżąco (jeszcze w trakcie roku kalendarzowego) informację na temat liczby i rodzajów podmiotów realizujących NCW. Zestawiając wykaz podmiotów realizujących NCW, powstały w oparciu o treść przepisu art. 23a ustawy, z danymi otrzymywanymi od ministra właściwego do spraw finansów publicznych (zmieniany art. 30 ust. 3 ustawy) w ramach kwartalnej sprawozdawczości dotyczącej zaimportowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub informacjami rynkowymi, Prezes URE będzie dysponował istotnym narzędziem zmierzającym do właściwego identyfikowania podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW.

Prezes URE będzie ponadto prowadził wykaz podmiotów realizujących NCW i udostępniał go w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki (dodany art. 22 ust. 4 ustawy) – co jest zgodne z uwagami sektora i wpłynie na poprawę przejrzystości rynku w tym obszarze.

Jednocześnie uchylone zostały przepisy art. 28¹ ustawy, wprowadzone zmianami dokonywanymi w ustawie pakiecie energetycznym. Zgodnie z tymi przepisami, wykazu podmiotów realizujących NCW Prezes URE miał dokonywać w oparciu o sprawozdania pozyskiwane na podstawie ustawy – Prawo energetyczne.

Działania związane z realizacją zapisów ustawy w zakresie zwiększenie intensywności monitorowania prawidłowości realizacji NCW przez podmioty do tego zobowiązane, nakładające dodatkowe obowiązki na Prezesa URE, będą wymagały poniesienia dodatkowych kosztów. Koszty będą wynikały z konieczności utworzenia osobnej komórki zajmującej się wyłącznie działaniami w zakresie monitorowania realizacji NCW oraz Narodowego Wskaźnika Redukcyjnego (dalej: „NCR”), w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 28 ustawy o systemie monitorowania, powstałej na bazie dotychczasowej struktury oraz zatrudnionych na te potrzeby dodatkowych dwóch osób. Projekt ustawy wskazuje maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie ww. zadań, związanych z zatrudnieniem dodatkowych osób.

Projekt ustawy nakłada również obowiązek na Prezesa ARR utworzenia Krajowej Bazy Obrotów Biokomponentami i Paliwami, która będzie prowadzona w systemie teleinformatycznym. Baza powstanie na podstawie danych zawartych w rejestrach, o których mowa w art. 4, art. 12a, art. 28k i art. 28q ustawy oraz informacji przekazywanych przez Prezesa URE na podstawie art. 30b ust. 8 ustawy. Założeniem jest odwzorowanie rozwiązań, uwzględniające krajową specyfikę rynku, w zakresie elektronicznych baz danych oraz systemów pozwalających na ewidencjonowanie wszystkich transakcji dotyczących obrotu biokomponentami (po ich wytworzeniu) oraz podmiotów biorących w nich udział. Celem jest ułatwienie monitorowania rynku i usprawnienie działań jakie już obecnie realizują Prezes ARR, poprzez wprowadzenie elektronicznego rejestru transakcji. Docelowo w bazie znajdować się będą wszystkie biokomponenty jakie mają być wykorzystywane do realizacji NCW, zarówno wytworzone w kraju jak i za granicą i zaimportowane lub zakupione wewnątrzspółnotowo. Projekt ustawy wskazuje maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na działania Prezesa ARR w celu utworzenia elektronicznej bazy.

Projekt ustawy przewiduje także zmiany w sposobie realizacji NCW, które są związane z wdrożeniem przepisów dyrektywy 2015/1513 (o czym mowa w pierwszej części uzasadnienia), jak również wynikają z konieczności dostosowania sposobu realizacji tego obowiązku do sytuacji rynkowej. W art. 23 ustawy wprowadzono mechanizm opłaty zastępczej polegający na tym, że podmiot realizujący NCW, który udokumentował realizację tego obowiązku na poziomie nie mniejszym niż 90% wysokości NCW określonego na dany rok kalendarzowy może uiścić opłatę zastępczą. Uiszczenie opłaty zastępczej zgodnie z zasadami wskazanymi w przepisach projektu ustawy powoduje wykonanie NCW w danym roku kalendarzowym. Wysokość opłaty zastępczej będzie obliczana według wzoru

określonego w ustawie. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej będą przekazywane na działania zmierzające do rozwoju wykorzystania energii elektrycznej i paliw alternatywnych w transporcie. Opłata zastępcza będzie uiszczana przez podmiot realizujący NCW w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy. W celu prawidłowego rozliczenia realizacji NCW przez Prezesa URE, w tym opłaty zastępczej, podmioty realizujące NCW, wraz ze sprawozdaniem rocznym (art. 30b ust. 1 ustawy) będą przekazywały Prezesowi URE m.in. kopie dowodów dokonania wpłaty z tytułu opłaty zastępczej.

W obszarze realizacji NCW w art. 23a projektu ustawy wprowadzono nowy mechanizm tzw. obligatoryjnego blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych. Analiza rynku wykazała, że NCW realizowane jest przez podmioty do tego zobowiązane w pierwszej kolejności poprzez dodawanie biokomponentów w paliwach ciekłych, w drugiej kolejności poprzez sprzedaż biopaliw ciekłych, głównie estrów metylowych stanowiących samoistne paliwo - B100. Jednocześnie zauważono występowanie na rynku paliw ciekłych nie zawierających biokomponentów, głównie w postaci B0. Występowanie na rynku detalicznym paliw ciekłych B0, pomimo formalnego obowiązku realizacji NCW, może świadczyć o nielegalnym obrocie paliw w ramach tzw. szarej strefy. Ponadto brak formalnego nakazu udowodnienia wykorzystania B100 na terenie kraju na poczet realizacji NCW powoduje możliwość odsprzedaży tego biopaliwa za granicę, po jego zaliczeniu w kraju na poczet realizacji NCW.

Przedsiębiorcy zrzeszeni w Polskiej Izbie Paliw Płynnych wskazują, że B0 jest pożądanym paliwem na rynku, ponieważ w opinii klientów jest ono lepszej jakości (np. nie występują zimą problemy z mętnieniem, jak w przypadku B7) oraz jest ono tańsze. W opinii przedstawicieli branży powoduje to, że powszechny staje się nielegalny proceder (w ramach tzw. szarej strefy) polegający na realizacji NCW „tylko na papierze” lub unikanie realizacji tego obowiązku i wprowadzanie do obrotu paliwa B0 za pomocą autocystern. Fraczyzobiorcy, którzy są powiązani umowami z producentami paliw, są obowiązani do oferowania na stacjach paliwowych takich paliw, jakie otrzymują od franczyzodawcy. Zazwyczaj są to paliwa zawierające biokomponenty. W efekcie właściciele stacji oferujących paliwa B7 są w gorszej sytuacji konkurencyjnej w porównaniu do tych, którzy mają w swojej ofercie paliwo ciekłe B0.

Wprowadzenie obowiązkowego blendingu wpłynie znacząco na zmniejszenie skali

szarej strefy, która nie posiada infrastruktury paliwowej i swoją działalność opiera głównie na przywożeniu B0 w cysternach. Cysterny posiadają jedynie możliwość transportowania i rozładowania paliw w miejscu ich składowania lub sprzedaży. Ze względu na brak infrastruktury, nie ma możliwości bezpośredniej sprzedaży paliwa odbiorcy końcowemu z cysterny i dostawca posiadający cysternę musi nawiązać współpracę z przedsiębiorcą detalicznym, który taką infrastrukturę posiada.

Przepisy ustawy stanowią, że podmiot realizujący NCW będzie odpowiedzialny za realizację obligatoryjnego blendingu. Obowiązkiem zostały objęte paliwa ciekłe tj. olej napędowy oraz benzyny silnikowe kwalifikujące się do rozliczenia NCW. Objętościowy blending będzie obowiązywał przez cały rok kalendarzowy, jednakże rozliczany będzie kwartalnie. W przypadku benzyn silnikowych wysokość objętościowej zawartości biokomponentów została ustalona w każdym kwartale na tym samym poziomie. W przypadku oleju napędowego, ze względu na ograniczenia związane z niską temperaturą, wartości w poszczególnych kwartałach zostały ustalone na różnych poziomach.

Ponadto podmioty zobowiązane do realizacji obligatoryjnego blendingu będą równocześnie obowiązane do przekazywania Prezesowi URE kwartalnych raportów dotyczących realizacji tego obowiązku (w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału). Projekt ustawy ustanawia również kary pieniężne za brak realizacji obowiązku obligatoryjnego blendingu oraz brak sprawozdawczości w tym zakresie. Wysokość kar została ustanowiona na takim poziomie, aby zniechęcać do stosowania na potrzeby realizacji NCW biopaliw ciekłych w miejsce blendowania paliw ciekłych z biokomponentami. Ponadto przepisy ustawy rozszerzają uprawnienia Prezesa URE o możliwość kontrolowania podmiotów realizujących NCW w zakresie wykonania obowiązku obligatoryjnego blendingu (art. 26a ust. 1 ustawy).

Rozwiązanie polegające na zastosowaniu obowiązkowego blendingu zostało zastosowane w wielu krajach UE, co zobrazowano w poniższej tabeli:

kraj	Minimalny udział biokomponentów w 2015 r.		En./Obj.	Cel biopaliwo wy %	En./Obj.	Minimalny udział biokomponentów w 2016 r.		En./Obj.	Cel biopaliwo wy %	En./Obj.
	Benzyna	Olej napędowy				Benzyna	Olej napędowy			
Austria	3,4	6,3	En	5,75	En	3,4	6,3	En.	5,75	En.
Belgia	4	6	Obj.	-		b.d	b.d	b.d.	-	
Bułgaria	7	6	Obj.	-		7	6	Obj.	-	
Czechy	4,1	6	Obj.	-		4,1	6	Obj.	-	

Francja	7	7,7	En	-		7	7,7	Obj.	-	
Grecja	-	7	Obj	-		-	7	Obj.	-	
Węgry	4,9	4,9	En	4,9	En	-	-		4,9	En.
Litwa	5	7	Obj.	-		5	7	Obj.	-	
Portugalia	2,5	-	En.	7,5	En	2,5	-	En.	7,5	En.
Rumunia	4,5	5	Obj	-		4,5	6,5	Obj.		
Słowacja	4,5	6,8	Obj	5,5	En	4,6	6,9	Obj.	5,5	En.
Hiszpania	3,9	4,1	En	4,1	En	-	-		4,3	En.

Źródło: Overview of the biofuel policies and markets across the EU-28, E-PURE.

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia ze strony branży określonych działań dostosowawczych, ustawa zakłada, że obowiązek dot. obligatoryjnego blendingu wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

W art. 24 ustawy dokonano zmiany, na podstawie której zmieni się sposób określania przez Radę Ministrów Narodowych Celów Wskaźnikowych. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem delegacji do wydania rozporządzenia, będą one określane co 4 lata, do dnia 15 czerwca danego roku, na kolejne 8 lat, z uwzględnieniem możliwości surowcowych i wytwórczych, możliwości branży paliwowej oraz przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie.

Zgodnie z obowiązującą delegacją do wydania rozporządzenia w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych, należy wydać nowe rozporządzenie określające poziomy NCW na lata 2016-2021. Ponadto istnieje możliwość dokonania zmian już określonych poziomów NCW na lata 2017 i 2018, co zostało potwierdzone opinią prawną oraz należy mieć na uwadze fakt, że polityka Unii Europejskiej wobec rozwoju biopaliw została jednoznacznie określona tylko do roku 2020. Dopiero w 2018 r. Komisja Europejska powinna przedstawić propozycje rozwoju sektora biopaliw.

Mając na uwadze powyższe, projekt ustawy zawiera zmienioną delegację ustawową do wydania rozporządzenia w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych, natomiast w celu uniknięcia konieczności procedowania rozporządzenia określającego NCW na lata 2016-2021, Narodowe Cele Wskaźnikowe na lata 2017-2020 zostały określone w niniejszej ustawie (art. 6). Dodatkowo wprowadzono przepis, zgodnie z którym Rada Ministrów po raz pierwszy wyda rozporządzenie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, w oparciu o znowelizowaną delegację ustawową, najpóźniej do dnia 15 czerwca 2019 r., na lata 2019-2026. Zatem kolejne rozporządzenia określające poziomy NCW będą wydawane już w

momencie pełnej wiedzy dotyczącej stanowiska Komisji Europejskiej wobec przyszłości polityki względem biopaliw.

W ustawie dokonano także szeregu zmian w przepisach sprawozdawczych. Mają one charakter głównie porządkowy lub są związane z wprowadzeniem nowych obowiązków. W art. 30 ustawy, w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (Dz. U. UE. L. 2014.84.61), dokonano zmian w ust. 1a oraz ust. 2a ustawy, polegającej na aktualizacji przepisów dotyczących ww. rozporządzenia jako źródła obowiązku informacyjnego dotyczącego infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biokomponentów (wytwórcy) oraz biopaliw ciekłych (producenci).

W art. 30 ustawy dokonano ponadto zmian w sprawozdawczości podmiotów sprowadzających, jak również zlikwidowano sprawozdawczość producentów. Zmiana w sprawozdawczości podmiotów sprowadzających wynika ze zmiany definicji podmiotu sprowadzającego skutkującej rozszerzeniem zakresu prowadzonej przez ten podmiot działalności, w szczególności o działalność w zakresie importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych z zawartością biokomponentów lub biopaliw ciekłych, a następnie ich sprzedaży lub zbycia w innej formie, lub wykorzystania ich do wytwarzania przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych. W związku z rozszerzeniem tego zakresu zwiększył się także zakres informacji przekazywanych w sprawozdaniach kwartalnych przez podmioty sprowadzające do Prezesa ARR. Należy wskazać, że zakres sprawozdawczości podmiotów sprowadzających zawiera w sobie część sprawozdawczości producentów realizowanej dotychczas na podstawie art. 30 ust. 2 oraz ust. 2b ustawy, które zostały uchylone.

Dokonano zmian w art. 30 ust. 3, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazywał, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów administracji celnej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez

producentów i podmioty sprowadzające. W ww. przepisie dokonano zmian polegających na wykreśleniu Prezesa Agencji Rynku Rolnego jako adresata sprawozdań przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pozostawiając w tym zakresie jedynie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Ponadto z zakresu sprawozdawczości przekazywanej przez Ministra Finansów wykreślono informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów importowanych oraz sprowadzanych wewnątrzspółnotowo przez producentów i podmioty sprowadzające, ponieważ zgodnie z przekazywanymi informacjami sporządzone według kodów CN informacje zawarte w ww. sprawozdaniu nie w pełni uwzględniają podział na biokomponenty, paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe, zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 3-11 i pkt 23 oraz ust. 2 ustawy. Taki stan rzeczy uniemożliwia Prezesowi URE złożenie kompletnych raportów kwartalnych oraz utrudnia wykonywanie jego zadań wynikających z przepisów ustawy.

Zgodnie z art. 30 ust. 4 ustawy Prezes URE, na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w art. 30 ust. 2 i 3 ustawy, sporządza zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych, środowiska oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, w terminie do 75 dni po zakończeniu kwartału.

Ponadto, zgodnie z art. 30 ust. 4a ustawy Prezes ARR, na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1, 1b i 2b, sporządza zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku biokomponentów i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych oraz środowiska, w terminie do 75 dni po zakończeniu kwartału.

Jednocześnie należy wskazać, że sprawozdawczość w zakresie importu oraz nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, paliw ciekłych z zawartością biokomponentów oraz biopaliw ciekłych będzie realizowana przez podmioty sprowadzające. Prezes ARR będzie sporządzał zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku wytworzonych, importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów lub paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych z zawartością biokomponentów na podstawie sprawozdań kwartalnych wytwórców oraz rozszerzonego sprawozdania podmiotów sprowadzających.

Uchylenie w art. 30 ust. 4 ustawy wynika m.in. z przeniesienia części sprawozdawczości realizowanej przez producentów do sprawozdawczości podmiotów sprowadzających. Ponadto uchylenie tego przepisu jest związane z niewielką użytecznością

danych przekazywanych przez producentów dla zadań wykonywanych przez Prezesa URE w zakresie monitorowania realizacji NCW – większość danych dotyczących rynku paliw ciekłych i biopaliwa ciekłych jest pozyskiwana w ramach sprawozdawczości realizowanej na podstawie art. 30b ustawy, który również został zmodyfikowany w ramach niniejszej ustawy.

W odniesieniu do sprawozdania rocznego podmiotu realizującego NCW skrócono termin, w jakim powinno ono zostać przekazane do Prezesa URE. Powyższe jest związane z wprowadzeniem raportu Prezesa URE dotyczącego rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 i 23a ustawy (o raporcie mowa w dalszej części uzasadnienia). Skrócenie ww. terminu umożliwi Prezesowi URE opracowanie raportu w terminie 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego. Zakres sprawozdania rocznego podmiotu realizującego NCW został zmieniony o informację dotyczącą ilości i rodzaju biokomponentów, w tym wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy wraz ze wskazaniem tych surowców. Ponadto, podmioty zobowiązane będą się sprawozdawały z informacji dotyczących metod wytworzenia biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych wykorzystanych do realizacji celu oraz z informacji dotyczących ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych, wykorzystanych do realizacji celu, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 2 do ustawy. Powyższe wynika bezpośrednio ze zobowiązań nałożonych dyrektywą 2015/1513.

Ponadto, podmioty te zostały zobowiązane do przekazania Prezesowi URE, wraz ze sprawozdaniami rocznymi, oprócz oryginałów wystawionych świadectw również kopii dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o czym mowa wcześniej.

W art. 30b wprowadzono także nowe zobowiązanie dla podmiotów realizujących NCW dotyczące konieczności składania sprawozdania kwartalnego obejmującego ogólne informacje na temat zrealizowanego w danym okresie NCW. Sprawozdania, o których mowa powyżej, będą opracowywane przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW w oparciu o szereg dokumentów, w tym w szczególności dokumenty wymienione w dodanym do art. 30b ust. 4 (dla producentów paliw) oraz ust. 5 (dla importerów oraz podmiotów nabywających wewnątrzspółnotowo). Podmiot realizujący NCW jest zobowiązany dysponować ww. dokumentami i udostępniać je Prezesowi URE w wypadku prowadzenia kontroli prawidłowości realizacji obowiązku.

Wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW zostanie określony, w

drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw energii.

W art. 30b wprowadzono również nowy przepis, zgodnie z którym Prezes URE, na podstawie sprawozdań rocznych oraz sprawozdań kwartalnych będzie opracowywał zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 i 23a ustawy i będzie przekazywał go ministrom właściwym do spraw: energii, rynków rolnych oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego. Wprowadzenie powyższego raportu pozwoli na lepsze monitorowanie realizacji NCW oraz umożliwi monitoring obowiązku blendingu. Za brak realizacji obowiązków sprawozdawczych lub ich nieprawidłową realizację przewidziane są kary finansowe – zmiany w art. 33 ustawy.

W przepisach art. 33 wprowadzono następujące zmiany:

- ust. 1 pkt 1a – w związku ze zmianą definicji podmiotu sprowadzającego;
- ust. 1 pkt 1d i 1e – w związku ze zmianami w art. 28p oraz 28y;
- ust. 1 pkt 4a – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku informowania Prezesa URE o objęciu obowiązkiem realizacji NCW;
- ust. 1 pkt 5a – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku blendingu paliw ciekłych z biokomponentami (art. 23a ustawy);
- ust. 1 pkt 7a – w związku z uchyleniem art. 30 ust. 2 ustawy – sprawozdanie producenta;
- ust. 1 pkt 8 – w związku z uchyleniem art. 30 ust. 2b – sprawozdanie producenta;
- ust. 1 pkt 8a – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku przekazania sprawozdania kwartalnego przez podmiot realizujący NCW (art. 30b ust. 3 ustawy);
- ust. 1 pkt 8da – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku przekazania, przez podmiot realizujący NCW, wraz ze sprawozdaniem rocznym, kopii dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej;
- ust. 1 pkt 8ea – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku blendingu oraz obowiązku przekazania Prezesowi URE dokumentów potwierdzających wykonanie tego obowiązku;
- ust. 4 – w związku z koniecznością ujednolicenia przepisu z art. 22 ust. 1, art. 27 ust. 1 pkt 1 oraz art. 33 ust. 1 pkt 4 ustawy, w których mowa jest o biokomponentach wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych. Dotychczasowe brzmienie art. 33 ust. 4 nie

obejmowało natomiast biokomponentów wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

- ust. 5 – w związku ze zmianą sposobu wyliczania kary za brak realizacji NCW;
- ust. 5b – przepis dodany w związku z koniecznością określenia wysokości kary pieniężnej za brak realizacji obowiązku blendingu (art. 23a ustawy);
- ust. 9 – w związku z wprowadzeniem dodatkowych czynności objętych karą administracyjną, wskazując Prezesa URE jako organu odpowiedzialnego za wymierzenie, w drodze decyzji administracyjnej, kary pieniężnej.

Niniejszą ustawą wprowadza się zmiany w następujących ustawach:

1. **Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) – art. niniejszej ustawy.**

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., co jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 296), jak również z przepisami uchwały Nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205).

2. **Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) – art. 3 niniejszej ustawy.**

Przepisy ustawy wprowadzają regulacje umożliwiające podmiotom realizującym Narodowy Cel Redukcyjny (NCR) zaliczenia biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju stosowanych w lotnictwie do realizacji NCR. Art. 1 pkt. 2 lit a) Dyrektywy 2015/1513 stanowi bowiem, że: *„W przypadku dostawców biopaliw przeznaczonych do użytku w lotnictwie państwa członkowskie mogą zezwolić takim dostawcom na podjęcie decyzji o ich udziale w wypełnianiu obowiązku zmniejszenia emisji określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, o ile te biopaliwa będą zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 7b.”*. Wdrożenie przedmiotowego przepisu do polskiego porządku prawnego daje możliwość podmiotom realizującym Narodowy Cel Redukcyjny zaliczenia biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju stosowanych w lotnictwie do realizacji NCR, po poinformowaniu o tym Prezesa URE.

W celu transponowania przedmiotowego przepisu dokonano zmiany definicji

podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny (art. 2 pkt 29) oraz dokonano zmian w art. 30b, 30e oraz 30g.

Podkreślić należy, że definicja podmiotu realizującego NCR (art. 2 pkt 29) została dostosowana do brzmienia definicji podmiotu realizującego NCW, która z kolei została zmieniona *ustawą pakiet energetyczny*. Ponadto *ustawa pakiet energetyczny* dokonała zmian w zakresie terminologii paliw lotniczych (benzyn lotnicze, paliwa typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych), co zostało uwzględnione w niniejszym projekcie ustawy.

Ponadto art. 8 ust. 3 dyrektywy 2015/1513 zmienia termin przekazywania raportów dotyczących jakości paliw do Komisji Europejskiej na 31 sierpnia (wcześniej termin był ustalony na 30 czerwca). W związku z powyższym w projekcie ustawy dostosowano terminy przekazywania zbiorczych raportów dotyczących jakości paliw w Polsce Radzie Ministrów (na 31 lipca) oraz KE (na 30 sierpnia). Przepisy projektu ustawy dokonują zmiany definicji paliw ciekłych polegające na umożliwieniu dodawania pozostałych rodzajów biokomponentów, w tym m.in. biowęglowodorów ciekłych powyżej 10% w przypadku benzyn silnikowych oraz 7% w przypadku oleju napędowego.

Podkreślić należy, że w celu umożliwienia stosowania w paliwach ciekłych wszystkich rodzajów dostępnych biokomponentów, w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. *o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1088), w definicji benzyn silnikowych oraz oleju napędowego zamiast dotychczas stosowanych pojęć *bioetanol* (art. 2 ust. 1 pkt 4a) oraz *estry metylowe* (art. 2 ust. 1 pkt 4b) wprowadzony został termin biokomponenty. Wówczas projektodawca podjął decyzję o ograniczeniu zawartości wszystkich biokomponentów na takim samym poziomie tj. do 10% w przypadku benzyn silnikowych oraz do 7% w przypadku oleju napędowego. Jednocześnie podkreślano, że przedmiotowe rozwiązanie należy uznać za przejściowe, do momentu zapewnienia, że w praktyce rozwiązanie takie nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie rynku paliw, w tym bezpieczeństwo konsumentów.

W czerwcu br. przeprowadzono konsultacje z instytutami oraz organizacjami sektora paliwowego. Uzyskane opinie jednoznacznie wskazują na konieczność wdrażania biowęglowodorów ciekłych jako komponentów olejów napędowych powyżej 7% przy zachowaniu warunku, iż produkt finalny musi spełniać wymagania PN-EN 590. Podkreślano również, że w dniu 29 czerwca 2016 r. została opublikowana norma EN 15940 dot. oleju parafinowego tj. oleju napędowego, który w 100% może być wytwarzany z

biowęglowodorów ciekłych. Jednocześnie w CEN obecnie trwają prace nad zmianą w normie EN 228 dotyczącej benzyn silnikowych pod kątem umożliwienia stosowania biowęglowodorów w benzynach.

Instytuty badawcze prowadziły badania dot. właściwości fizykochemicznych oraz w ograniczonym zakresie badania eksploatacyjne w warunkach stanowiskowych testów silnikowych oraz krótkoterminowego przechowywania. Nie przeprowadzono natomiast długotrwałych testów drogowych. Właściwości mieszanki oleju napędowego i biowęglowodorów mieściły się w granicach rozporządzenia ws. wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Nie ma przesłanek, które wskazywałyby na istnienie problemów natury technicznej (osiągi, walory eksploatacyjne, trwałość silników w pojazdach) związanych ze zniesieniem limitu dla zawartości biowęglowodorów w paliwach ciekłych.

Mając na uwadze fakt, że biowęglowodory są trudne do odróżnienia w paliwach kopalnych, będzie utrudnione wychwytywanie i eliminację nadużyć w tym obszarze. Ponadto wprowadzanie nowych rodzajów biokomponentów na rynek może wymagać dodatkowej infrastruktury magazynowej i transportowej do rozdzielania nowych biokomponentów.

Mając na uwadze powyższe, przepisy ustawy stanowią, że wejście w życie tego przepisu zostanie odłożone w czasie (tj. od 1 stycznia 2018 r.), tak aby sektor paliwowy (m.in. OLPP) mógł dostosować się do nowych przepisów. Ponadto wejście w życie tego przepisu skorelowane jest z wejściem w życie nowego mechanizmu tzw. obligatoryjnego blendingu biokomponentów.

3. Ustawa z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1165) – art. 4 niniejszej ustawy

Ze względu na uchylenie w ustawie *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* art. 28¹, wprowadzonego w *pakiecie energetycznym* należało uchylić ust. 2 w art. 25 ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.). Projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronie podmiotowej Ministerstwa Energii, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.) oraz art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). W Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zamieszczone zostaną także zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Piotrowski, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Czopek (tel. 22 693 48 91, email: marta.czopek@mg.gov.pl)</p>	<p>Data sporządzenia 18 lipca 2016 r.</p> <p>Źródło: Dyrektywa 2015/1513/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1)</p> <p>Nr w wykazie prac: UC 60</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 9 września 2015 r. przyjęta została dyrektywa 2015/1513/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1), zwana dalej „dyrektywą 2015/1513”, która dokonuje zmian w ww. dyrektywach: 2009/28/WE oraz 2009/30/WE, w obszarze dotyczącym biopaliw. Do najważniejszych zobowiązań wynikających z dyrektywy 2015/1513 z punktu widzenia polskiej gospodarki należą:

- ograniczenie możliwości stosowania do wytwarzania biopaliw roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne do 7% końcowego zużycia energii w sektorze transportu w 2020 r.,
- zwiększenie wykorzystania biopaliw zaawansowanych (dyrektywa 2015/1513 wprowadza wartość referencyjną w zakresie minimalnego udziału biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX dyrektywy 2009/28/WE – w wysokości 0,5%),
- podniesienie do 60% wymaganego poziomu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla nowych instalacji wytwarzających biokomponenty (które rozpoczęły działalność po dniu 5 października 2015 r.) oraz wprowadzenie od 1 stycznia 2018 r., wymogu 50% redukcji emisji gazów cieplarnianych dla instalacji wytwórczych obecnie funkcjonujących (które działały w dniu 5 października 2015 r. lub przed tą datą).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2015/1513 państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ww. dyrektywy najpóźniej do dnia 10 września 2017 r.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że zidentyfikowanym problemem jest brak dostosowania prawodawstwa krajowego w zakresie biokomponentów i biopaliw ciekłych do znowelizowanego prawodawstwa Unii Europejskiej (UE) w tym zakresie. Ponadto, przeprowadzone analizy rynku, jak również konsultacje, uwagi i propozycje zgłoszone przez organy administracji państwowej, inne instytucje związane z funkcjonowaniem rynku, jak również podmioty funkcjonujące na tym rynku wskazują, że w wybranych obszarach brak jest dostosowania prawodawstwa krajowego w tym zakresie do sytuacji rynkowej oraz istnieje konieczność opracowania przepisów mających na celu efektywniejszy

monitoring realizacji NCW oraz zmniejszenie kosztów jego realizacji.

Wydanie ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw jest niezbędne w celu dostosowania prawa polskiego do prawa UE, zapewnienia poprawy funkcjonowania rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce, jak również w celu dostosowania przepisów prawnych do aktualnej sytuacji na tym rynku.

Istotą problemu jest konieczność dostosowania aktu prawnego do przepisów dyrektywy 2015/1513, jak również dostosowanie obowiązujących przepisów do zmieniającej się sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce.

Źródło informacji o problemie – analiza dyrektywy 2015/1513 (niedostosowanie prawa polskiego do prawa UE), jak również analiza uwag i propozycji zgłoszonych przez organy administracji państwowej, inne instytucje związane z funkcjonowaniem rynku, jak również podmioty funkcjonujące na tym rynku.

Zidentyfikowany problem ma charakter dwuaspektowy – wdrożenie przepisów dyrektywy 2015/1513 oraz dostosowanie przepisów prawa krajowego do aktualnej sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemów, które zostały zidentyfikowane i opisane w pkt 1 jest opracowanie nowelizacji obowiązującego aktu prawnego – ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266).

Celem ustawy jest przede wszystkim implementacja dyrektywy 2015/1513 (obowiązek implementacji dyrektywy upływa we wrześniu 2017 r.), co w praktyce oznacza konieczność przeniesienia obowiązków wynikających z przepisów prawa UE w zakresie określenia: poziomu limitu dla surowców spożywczych, wys. subtargetu dla biopaliw zaawansowanych oraz ustalenia listy surowców kwalifikujących się do podwójnego naliczania. Równoległe, w ramach prac nad nowelizacją ustawy, należy wprowadzić rozwiązania prawne sprzyjające uzyskaniu określonych celów społeczno-gospodarczych związanych z funkcjonowaniem tego rynku. Do najbardziej istotnych celów w tym zakresie należy zaliczyć:

a) ograniczenie kosztów realizacji NCW ponoszonych przez producentów i importerów paliw, szczególnie w zakresie dotyczącym kosztów wynikających z określenia poziomów NCW powyżej możliwości wykonania tego obowiązku w ramach normatywnego blendingu (E5/E10 lub B7);

b) wprowadzenie rozwiązań umożliwiających realizację NCW przede wszystkim w oparciu o potencjał i technologie dostępne na rynku – utrzymując pozytywne efekty prowadzonej polityki w obszarze przetwórstwa rolno-spożywczego oraz zachowanie pozytywnych efektów gospodarczych wynikających z tego tytułu;

c) poprawę przejrzystości tego rynku, szczególnie wobec podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW, co stanowi jeden z istotnych elementów walki z tzw. „szarą strefą”;

d) prowadzenie skoordynowanej polityki wobec KE w zakresie realizacji celów dyrektywy 2009/28/WE – wskazując, iż Polska konsekwentnie realizuje działania mające na celu wykonanie celu 10% energii w transporcie w roku 2020 (pomimo obniżenia poziomu celu na lata 2017-2019).

W celu efektywnej realizacji ww. celów zakłada się wykorzystanie w szczególności następujących instrumentów prawnych:

a) zmniejszenie poziomu NCW poprzez zbliżenie go do poziomu możliwego do wykonania poprzez normatywny blending paliw ciekłych (B7 i E10)

Rozwiązanie zakłada, że do roku 2020 określona zostanie trajektoria realizacji NCW zapewniająca stabilne jego podnoszenie co roku do poziomu 8,5 % w 2020. Pozostała część celu określonego w przepisach Unii Europejskiej na 10% zużycia energii w transporcie zrealizowana zostanie przy wykorzystaniu energii elektrycznej wykorzystywanej w transporcie.

b) Wprowadzenie opłaty zastępczej

Realizacja NCW na poziomie 90% poziomu NCW określonego na dany rok kalendarzowy (lub tego celu po uwzględnieniu współczynnika redukcji) zwalnia z obowiązku konieczności zapłaty kary za pozostałą, niezrealizowaną część NCW w miejsce obowiązku uiszczenia opłaty zastępczej za brakujący poziom

NCW.

c) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wysokości NCW na kolejne lata

W art. 24 ustawy dokonano zmiany, na podstawie której zmieni się sposób określania przez Radę Ministrów Narodowych Celów Wskaźnikowych. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem delegacji do wydania rozporządzenia, będą one określone co 4 lata, do dnia 15 czerwca danego roku, na kolejne 8 lat, z uwzględnieniem możliwości surowcowych i wytwórczych, możliwości branży paliwowej oraz przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie.

Zgodnie z obowiązującą delegacją do wydania rozporządzenia w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych, Minister Energii powinien wydać nowe rozporządzenie określające poziomy NCW na lata 2016-2021. Należy wskazać, że istnieje możliwość dokonania zmian już określonych poziomów NCW na lata 2017 i 2018, co zostało potwierdzone opinią prawną. Ponadto należy mieć na uwadze fakt, że polityka Unii Europejskiej wobec rozwoju biopaliw została jednoznacznie określona tylko do roku 2020. Dopiero w 2018 r. Komisja Europejska powinna przedstawić propozycje rozwoju sektora biopaliw.

Mając na uwadze powyższe, projekt ustawy zawiera zmienioną delegację ustawową do wydania rozporządzenia w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych, natomiast w celu uniknięcia konieczności procedowania rozporządzenia określającego NCW na lata 2016-2021, Narodowe Cele Wskaźnikowe na lata 2017-2020 zostały określone w niniejszym projekcie ustawy (art. 6). W konsekwencji wprowadzonych zmian oraz wprowadzenia przepisu przejściowego zaistnieje konieczność wydania rozporządzenia przez Radę Ministrów w roku 2019 na lata 2019-2026.

d) dopuszczenie podwójnego naliczania do NCW na poziomie 5% wartości NCW co najmniej do roku 2019.

Ograniczenie poziomu podwójnego naliczania do NCW jest najbardziej efektywnym kosztowo instrumentem zmniejszania skali ewentualnych nadużyć w tym sektorze – nie jest na pewno rozwiązaniem doskonałym, przy czym z uwagi na skalę problemów związanych nie tylko z identyfikacją surowców, ale prawidłowym monitorowaniem w trakcie całego procesu pozyskania i produkcji odpadów i pozostałości – nie ma obecnie w UE innych skutecznych mechanizmów przeciwdziałania procederowi nadużyć w obszarze podwójnego naliczania, stąd tego rodzaju ograniczenia stosuje szereg krajów w UE.

e) zmiany w obszarze monitorowania realizacji NCW aktywizujące działania prowadzone przez Prezesa URE i zmierzające do:

- wprowadzenia obowiązku informowania Prezesa URE o dokonaniu czynności, które powodują nałożenie na podmiot obowiązku realizacji NCW (dalej „samozgłoszenie”);

Obowiązkiem zostały objęte podmioty, które w trakcie roku kalendarzowego wykonały czynność powodującą, że podmiot staje się podmiotem realizującym NCW - o tym fakcie podmiot jest zobowiązany poinformować Prezesa URE. Dotyczy to również podmiotów, które prowadziły działalność gospodarczą jedynie przez część roku kalendarzowego oraz podmiotów, które wykonały ww. czynności jednokrotnie w ciągu roku kalendarzowego. „Samozgłoszenia” należy dokonać corocznie, w formie pisemnej lub elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia wykonania czynności, które podlegają obowiązkowi „samozgłoszenia”. Brak dokonania „samozgłoszenia” lub zgłoszenie Prezesowi URE po ustawowym terminie będzie powodowało nałożenie kary pieniężnej na taki podmiot (dodano w art. 33 przepis karny odnoszący się do ww. obowiązku).

Dzięki wprowadzeniu obowiązku „samozgłoszenia” Prezes URE, jeszcze w trakcie roku kalendarzowego, będzie uzyskiwał informację na temat liczby i rodzajów podmiotów realizujących NCW.

- wprowadzenia obowiązku prowadzenia przez Prezesa URE wykazu podmiotów realizujących NCW w danym roku kalendarzowym oraz ogłaszania go na stronie internetowej urzędu;

- wprowadzenia obowiązku składania sprawozdań kwartalnych przez podmioty realizujące NCW, w tym również w odniesieniu do obowiązkowego blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych;

Sprawozdania te będą obejmowały informacje istotne z punktu widzenia monitorowania rynku jeszcze w

trakcie danego roku objętego obowiązkiem – a więc danych ilościowych dotyczących rodzajów i ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych na potrzeby realizacji NCW, wraz ze wskazaniem ilości i rodzajów wykorzystanych do tego celu biokomponentów. Sprawozdania roczne podmiotów realizujących NCW zawierające kompletne informacje na temat wykonanego za dany rok NCW (w tym potwierdzenie spełnienia KZR) będą składane w obecnym trybie.

- objęcia obowiązkiem realizacji NCW również tych przedsiębiorców, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej w trakcie pełnego roku kalendarzowego.

Obecnie przedsiębiorcy, którzy zaprzestaną działalności przed zakończeniem roku kalendarzowego mogą uniknąć konieczności realizacji NCW – wprowadzenie obowiązku „samozgłoszenia” zapewni realizację ww. celu.

f) utworzenia, wzorem innych krajów UE, elektronicznej bazy danych zawierającej szczegółowe informacje dotyczące wykorzystywanych w kraju biokomponentów na potrzeby realizacji NCW oraz wolumenów paliw będących podstawą realizacji obowiązku – Krajowa Baza Obrotu Biokomponentami i Paliwami.

Tego rodzaju bazy danych stosowane są w wielu krajach UE i oceniane są tam jako skuteczne narzędzie służące monitorowaniu rynku. Baza mogłaby być prowadzona w Agencji Rynku Rolnego, a informacje w niej zawarte powinny być również dostępne dla URE w kontekście prowadzonego monitorowania realizacji NCW.

Po wprowadzeniu zaproponowanych zmian struktura realizacji NCW wyglądać może następująco:

Rok	Wys. NCW	Poziom redukcji	NCW po redukcji	Struktura rynku paliwowego, wykorzystanie:				
				EN	ON	bioetanol w benzynach silnikowych :	estry w ON:	Podstawa do opłaty zastępczej 2017-2019
				bez biokomponentów:				
2016	7,10 %	0,85	6,04%	3 349 621,00	11 127 876,00	245 346,00	701 500,00	200 000,00
2017	7,10 %	0,82	5,82%	3 345 621,00	11 127 876,00	244 807,00	759 682,15	101 500,00
2018	7,50 %	0,78	5,85%	3 340 200,00	11 586 070,00	244 500,00	791 170,95	108 500,00
2019	8,00 %	0,73	5,84%	3 324 392,00	11 643 275,00	243 307,00	795 327,42	107 000,00
2020	8,50 %	1,00	8,50%	3 308 009,00	11 824 691,00	242 055,00	806 831,74	0,00

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ustawa ma na celu przede wszystkim wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2015/1513. Należy zatem wskazać, że wymagania odnośnie implementacji przepisów UE są takie same odnośnie pozostałych państw członkowskich. Z posiadanych informacji wynika, że państwa członkowskie nie wdrożyły dotychczas przepisów dyrektywy 2015/1513 i zamierzają to uczynić w terminie wskazanym w dyrektywie – 10 września 2017 r. Polska jest krajem, który deklaruje szybsze wdrożenie przepisów ww. dyrektywy.

Najważniejsze kwestie, które mogą zostać rozwiązane w innych państwach członkowskich w odmienny sposób niż w Polsce dotyczą w szczególności wysokości limitu dla biopaliw wyprodukowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które to biopaliwa

mogą być zaliczane na poczet realizacji celu określonego w dyrektywie 2009/28/WE (dyrektywa 2015/1513 ustala limit na poziomie min. 7%), jak również celu referencyjnego dla biopaliw zaawansowanych (0,5%).

Z posiadanych informacji wynika, że większość państw członkowskich zamierza ustalić ww. limit na poziomie 7%. Wyjątek mogą stanowić: DK – plan 5%, UK – prawdopodobnie 7%, ale rozważana jest możliwość ustalenia tzw. crop cap na niższym poziomie. Podobnie NOR – prawdopodobnie poniżej 7%. Podobnie w odniesieniu do celu referencyjnego – większość państw członkowskich zamierza ustalić ww. cel na poziomie wskazanym w dyrektywie 2015/1513. DK rozważa ustalenie wyższego poziomu, jednakże dopiero w sytuacji, gdy zostanie określony na poziomie UE cel dla biopaliw po 2020 r. Jeżeli nie – prawdopodobnie DK pozostanie przy poziomie 0,5%. PT rozważa ustalenie celu referencyjnego na poziomie 0 – 0,5%. Powyższe wynika z braku pewności co do przyszłości biopaliw po 2020 r. ES rozważa ustalenie celu na poziomie 0%. W szczególnej sytuacji są SE oraz FI. Obydwa te kraje mają wysoki udział OZE w transporcie (FI w 2014 r. ok. 21,6%, SE w 2014 r. – 19,6%), w związku z czym cel 10% jest już realizowany. W FI utworzono grupę roboczą do spraw wdrożenia dyrektywy 2015/1513, trwają prace przygotowawcze. Na listopad 2016 r. planowane jest sprawozdanie grupy i dalsze prace, obecnie zakłada się, że wdrożenie nastąpi najpóźniej jak to jest możliwe, a więc w terminie wskazanym w dyrektywie 2015/1513 (limit 7%, cel referencyjny – 0,5%). SE nie zaczęła prac związanych z wdrożeniem ww. dyrektywy. Rozważana jest możliwość nieimplementowania, gdyż cele są już realizowane. Zastrzeżenia budzi jednakże ewentualne podejście KE do takiego rozwiązania – SE może w 2020 r. sprawozdać się z realizacji celów (cele dyrektywy wypełnione), ale KE może wcześniej wszczęć postępowanie za brak formalnej implementacji. Jeżeli implementacja jest konieczna – rozwiązania prawne zostaną przygotowane najpóźniej jak to możliwe, w wymaganym dyrektywą terminie. Rząd szwedzki jest bardzo proekologiczny, planuje wdrożenie nowych mechanizmów wsparcia dla sektora biopaliw od 2018 r. Rząd planuje, że od 2030 polityka transportowa będzie w 100% „zielona” - założenie *fossil free transport*.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy	ok. 30	Sprawozdanie roczne podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy – art. 30b ust. 1	- poprawa konkurencyjności na rynku UE, - ułatwienie realizacji NCW – obniżenie poziomu NCW, - nałożenie obowiązku blendingu, - nałożenie kwartalnego obowiązku sprawozdawczego, - obniżenie kar za brak realizacji NCW
Producenci - art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy	31	Zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych	Zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych poprzez zlikwidowanie sprawozdania

		sporządzany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy.	kwartalnego producenta – art. 30 ust. 4 ustawy.
Podmioty prowadzące – art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy	b.d.		- Zmiana zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, - zmiana zakresu sprawozdawczości

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie podlegał wcześniejszym konsultacjom. Projekt zostanie przekazany do konsultacji podmiotom funkcjonującym na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łączni e (0- 10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0,1 3	0,1 3	0,1 3	0,1 4	0,1 4	0,1 4	0,1 4	0,1 5	0,1 5	1,25
budżet państwa	0	0	0,1 3	0,1 3	0,1 3	0,1 4	0,1 4	0,1 4	0,1 4	0,1 5	0,1 5	1,25
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania

Projektowana regulacja będzie miała wpływ na sektor finansów publicznych. Powyższe wynika z nałożenia nowych zadań na Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego, w związku z czym niezbędne będzie zapewnienie dodatkowych etatów w urzędach obsługujących ww. organy.

Na skutek wejścia w życie ustawy wprowadzona zostanie opłata zastępcza. Wpływy z tytułu tej opłaty będą stanowiły dochód budżetu państwa.

Ponadto przepisy ustawy zapewnią większe uszczelnienie rynku, co będzie miało pozytywny wpływ na wpływy budżetowe z tytułu podatków.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Dokładne oszacowanie efektów zaproponowanych rozwiązań jest trudne na obecnym etapie i wymaga podjęcia dodatkowych konsultacji z wybranymi organami administracji państwowej, jak również z podmiotami funkcjonującymi na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce. Poniżej przedstawiono oszacowanie kosztów dodatkowego etatu w Urzędzie Regulacji Energetyki.

Rodzaj wydatków	Wyliczenie	Ilość etatów	Razem
Wydatki bieżące na wynagrodzenia	2 998,14 zł (1873,84 x 1,6) x 12 miesięcy	1	36 000 zł
Pochodne od wynagrodzeń:		1	3 200 zł
– Składki na ubezpieczenia społeczne	35 977,73 zł x 6,5 % = 2 338,55 zł	1	
– składki na fundusz pracy	35 977,73 zł x 2,45% = 881,45 zł		
Pozostałe wydatki bieżące (z przeznaczeniem na techniczne uzbrojenie 1 stanowiska pracy w skali roku tj. zabezpieczenie stanowiska pracy w meble, sprzęty i materiały biurowe (np. tonery , papier), opłacenie dodatkowej powierzchni biurowej wraz z opłatami eksploatacyjnymi i usługami utrzymania czystości, usługami pocztowymi i informatycznymi, rozmowami telefonicznymi, delegacjami służbowymi krajowymi i zagranicznymi, szkoleniami, a także z badaniami z zakresu medycyny pracy oraz odpisami na ZFŚS)	20.000 zł	1	20.000 zł
Wydatki na zakupy inwestycyjne:		1	5.000 zł
– zakup sprzętu komputerowego	2 500 zł	1	2 500 zł
– rozbudowa sieci informatycznej	2 000 zł		2 500 zł
Razem			64 200 zł

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i

<p>przedsiębiorczość postrzegane jako wzrost konkurencyjność krajowych podmiotów funkcjonujących na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych. Przede wszystkim projektowana ustawa przyczyni się do obniżenia kosztów realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego – poprzez obniżenie poziomów NCW, wprowadzenie opłaty zastępczej oraz obniżenie kary za brak realizacji NCW. Ponadto, skutkiem mechanizmów wprowadzonych w ustawie będzie znaczące uszczelnienie rynku, szczególnie w obszarze identyfikowania podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW, co również będzie miało wpływ na wzrost konkurencyjności krajowych przedsiębiorców. Szczegółowo efekty wprowadzanych rozwiązań, wraz z efektami dla przedsiębiorców, opisano w pkt 2.</p>									
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	
	(dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Pozytywny wpływ na konkurencyjność w szczególności podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie przewiduje się znaczącego wpływu projektowanej regulacji na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Ustawa nie wprowadza nowych dodatkowych obowiązków na tego typu przedsiębiorstwa.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Nie dotyczy.							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń									
<p>8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu</p> <p>☐ nie dotyczy</p> <p>Przepisy ustawy nakładają nowe obowiązki regulacyjne na podmioty realizujące NCW. Zostały one zobowiązane do przedkładania Prezesowi URE sprawozdań kwartalnych dotyczących realizacji tego obowiązku, jak również obowiązku blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych. Dotychczas funkcjonowały sprawozdania roczne tych podmiotów. Zostały one zachowane w związku z faktem, że realizacja NCW jest rozliczana w cyklu rocznym, natomiast sprawozdania kwartalne mają pełnić rolę dodatkową, umożliwiającą sprawniejsze, bardziej bieżące monitorowanie rynku.</p> <p>Z drugiej strony należy wskazać, że zlikwidowana została sprawozdawczość kwartalna producentów. Część zakresu tej sprawozdawczości została przeniesiona na podmioty sprowadzające (w związku ze zmianą definicji podmiotu sprowadzającego), natomiast część została całkowicie zlikwidowana.</p>									

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
Sprawozdania będą przekazywane do Prezesa ARR oraz Prezesa URE przez zobowiązane podmioty w formie papierowej. Niemniej jednak wprowadzenie elektronicznej bazy danych (przewidzianej w przepisach ustawy) pozwoli w dłuższej perspektywie czasowej na wyeliminowanie konieczności prowadzenia sprawozdawczości w formie papierowej.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy. Nie przewiduje się zwiększenia lub zmniejszenia zatrudnienia na skutek wprowadzenia przepisów ustawy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na środowisko naturalne. Powyższe jest związane z faktem, że ustawa wdraża m.in. przepisy dyrektywy 2015/1513, które, podobnie jak przepisy dyrektywy 2009/28/WE mają na celu zapewnienia wyższego stopnia ograniczenia emisyjności na skutek stosowania w transporcie biopaliw.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Ustawa wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2017 r. Wyjątek stanowią przepisy dotyczące zmiany definicji paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, obowiązkowego blendingu oraz sprawozdawczości dotyczącej obowiązkowego blendingu, które wejdą w życie w dniu 1 stycznia 2018 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów ustawy będzie prowadzona w sposób ciągły, w ramach monitoringu rynku prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Celem ustawodawcy jest zwiększenie możliwości płynnej kontroli zjawisk na nim zachodzących. Ponadto, realizacja celów będzie monitorowana w ramach sprawozdawczości realizowanej dla EUROSTAT.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	